

D Y M O G A N

fekální magazín Dýmu
k příležitosti
6. ohně T.O. Rort-Sill

zreportoval Abbé

Sjeli se téměř všichni. Je to požehnaný počet cca 60 kamarádů a kamarádek. Sice mnoho na jednu osadu, ale co se dá dělat, oni za to vlastně ani nemohou!

Již jak se scházeli na nádraží, tak se ozývaly výkřiky jako: "Jejeje, ty máš už velký děti", "Heleďme se, ty už jsi ženatý atd. A už tu byl vlak a všichni se vrhli ke dvěřím, aby si zajistili místa k sezení. Za veselého hlaholu a jásotu uběhla cesta jako nic. Vystoupili na malebném nádraží, které ještě za dob mládí jejich rodičů bylo malé a špinavé. Ihned vyrazili dál. Za nimi se ještě dlouho nesl nádherný hlas potulných prodavačů zmrzliny. Na tuto tradici je tato ves práve hrdá již mnoho desítek let!

Prudce zabočili pod viadukt a s tichou radostí se obdivovali rozlehlému rybníku, hlídající své skotačící ratolesti, aby tam nespádli a neutonuli! Sice neradi, ale přesto, asi po hodině údivu nad tou krásou se vydali dál. Potichu prošli nádherným parkem, nad kterým se tyčilo panoráma starobylého kostela. Prošli okolo hotelu a neúnavným krokem vyrazili ke svému tlachovišti. Přidávali do kroku a neberouc v potaz udivené zraky domorodců, kam tak pospíchají. Vždyť už na ně Táta určitě čeká!

Zabočili do postranní uličky a ulekaně uskočili před zuřivým štěkotem hlídacího psa, který se v tradici rodu jmenuje Máslo ~~III~~ III - Veliký! sotva otevřel první odvažlivec vrátka, pes se na něj vrhl, začal ho kousat do nohou a olizovat ze samé radosti. A už přichází Táta. Usmívá se. Vítá svoje děti. Sice zaznamenává určité mezery v řadách, ale omluvenky potvrzené MNV zahánějí chmury z čela. Vše v naprostém pořádku! Všichni se vrhnou na přípravu dřeva, Táta vyrábí své tradiční louče.

Blíží se večer a s ním slavnostní zapálení ohně. Táta vzal do ruky velkou louč zhotovenou z novinového papíru a zapaluje jí pomocí petroleje již třetí sirkou. Od něj si zapaluje nejprve cigaretu a potom louč nejstarší syn, dále jedna zdcer v zastoupení syna coby nejmladšího vnuka. Za mlou chvíli vzplála i hranice za zvuku hitu "Když jsem já sloužil" zpívaném samotnými KTO s Waldemarem Matuskou a jeho ženou

Olgou Blechovou v čele! Ostatně to nebyl žádný zá-
 zrak. Vždyť gramofon byl umístěn pouhých 5 metrů od
 tlachoviště a reprobodny přímo na okolních zdech.
 Všichni se automaticky otočili k totemu, který stál
 opodál a mimoděk smekli. Vždyť tato mistrná práce
 kamaráda Čáry je stejně vzácná jako díla malířů 16
 a 17 století!! Pak se již rozproudila volná zábava.
 Ke slovu přišla i prastará kytara Šárka, kterou tá-
 tovi darovali kamarádi před více jak 30 lety. Na na-
 léhavé přání dětí na ni hrál s umem pravého koncert-
 ního virtuosa, střídaje neustále dva akordy, aniž by
 přerušil ritmickou melodii. Doprovázel se sám svým
 zvučným hlasem. Zábava neustále stoupala, zatažené
 nebe označovalo příchod deště, ale o to se nikdo
 nestaral. Některým jedincům sice vadilo, že nesvítí
 měsíc, ale nedaleká výbojka jej plně nahrazovala.
 Blížila se půlnoc. Všichni se pomalu vytráceli spát
 do hlavní budovy, která již byla téměř dostavěná.
 Zítra zase domů! Co se dá dělat. Tak Ahoj! Ahoj Má-
 slo! Ahhoj Houlo!

Ahoj, děti moje, Za rok zase nashledanou!

/ HZD - Houlovi Děti Zdice /

Tramp je duše z buše

of Kutl - och

Pracovní

/přednáší se výstražně/

Fustil jsem se
 do souboje
 s rotující částí stroje
 vlasy mojí hlavy chlouba
 na vrtáku jsou teď ouva
 pro jednu zlou vteřinu
 na hlavě mám lysinu!

/přednáší se odhodlaně/

nechci rači
 jísti sýr
 byl bych jako suchopýr

Vandrácká

/přednáší se rozverně/

Šel zajíček brázdou
 měl mošničku prázdnou
 Já jdu kousek vedle
 prázdněj žracák vedle...
 - šel zajíček brázdou
 měl mošničku prázdnou
 Já jdu polem blátem
 zajíce pod kabátem

budu rači

jísti x bob

Budu tlustej jako bob

Hej, tuláci,
Hej, chlapi a holky,
Hej, odvážní,
než odvážete koňské síly
aby vás do pryč odvozily,
než opustíte sklady látek,
než zabalíte karbanátek,
a k tomu aspoň troje řasy,
než rozpustíte nymfám vlasy,
než zalezete do výtahů
do garáží a do svých vozů,
než startér chytí neurozu
a vaše věkem sešlá archa
se vysune jak patriarcha
směrem na silnic zašlou slávu,
než odznak klubu na rukávu
spojí vás do jednoho rodu,
než zaspíváte slunci ódu
a v nepohodlí svého auta
strávíte noc die kosmonauta
kterýho znáte z historie,
než uvidíte první zmije
než trochu nejistými kroky
zapomenete na úroky,
než šlápnete do první louže
a zjistíte že bláto klouže,
než s romantikou ruku v ruce
zapomenete na revoluce
na buřiče a na ty kteří
stali se kdysi šťvanou zvěří,
zkaste se projít kolez domu!!!

Snad uslyšíte řadu tónů
které vás žene jako kdysi
vyhnala z města syny čísi
aby vyjeli směrem Někem.
Tam na vás znovu zahalekám:

Hej, tuláci,
Hej, chlapi a holky,
Hej, odvážní...

/ promiň, pane Erben/

Horror o zlé Tapině, jak chtěla unést Houlovi Máslo

Houlovi, Máslovi, Tapině a Činukovi věnuje

Ř e š e t l á k

U lavice Máslo stálo,
zplna hrdla vrčelo,
bodejž bys jen trochu málo
bílé psisko mlčelo!

Poledne v tom okamžení
Houla přijde z roboty,
a já nemám uvaření
pro tebe, ty zlobo, ty!

Mlč - hle - balón, kost a klacek,
proč tě štěkat napadlo,
dostaneš asi pár facek
hodím na tě čerpadlo!

A zas do hrozného štěku,
i bodejž tě ďábel sám,
že na tebe hnedka z fleku
zlou Tapinu zavolám!

Pojď si proň, Tapino hrozná,
pojď, vem si ho, kempníka,
když tu náhle Máslo pozná,
že se zámek odmyká...

Malá, šedá, tváře divé,
pod plachetkou osoba,
o berličce, hnáty křivé,
hlas - vichřice podoba!

"Dej sem Máslo," - kriste pane!
Do štěkotu zazní smích...
div že smrt ho neovane -
- zlá Tapina ve dveřích...

Ke stolu se plíží tiše
zlá Tapina jako stín,
Činuk hrůzou sotva dýše
dítě chopíc na svůj klín...

Činuk po ní hází smetí,
zlou Tapinu udeří,
klika cvakla, dveře letí
Houla vchází do dveří...

Ve mdlobách tu Činuk leží,
k nadržům Máslo přimknuté,
otce vzkřísil ještě stěží,
avšak Máslo.....zalknuté...! **ŽLUKNUTÉ**

Několik hesel ze

Samova /Aus/ 15 ti dílného slovníku výučného
čili

-- Encyklopedia Trepica --

T.Š. Australskej Sam

- B - Buldog - lakonické oznámení chodského antouška
/slang/ britskému chovateli psů o likvidaci
jeho miláčka.
- I - Inkousti - otázka veterináře, zda postižený ne-
/odborné/ byl napaden zvlčilým intelektuálem,
absolventem vysoké školy technického
směru.
- K - Katarze - opotřebování vykonavatele hrdelního
/zastaralé/ práva vlivem špatných povětrnostních
podmínek, panujících na středověkých
popravištích. Jde v podstatě o choro-
bu z povolání.
- J - Jánošik - tlupa oslavenců ~~na~~ svatého Jána
/nářečí/

Tón na nástěnce!! /Nástěnce chci za ženu/

Žebroun sedí a pláče krokodýlí slzy. Táže se sou-
cítěně Sam, koho pochoval. Dí uštkané Žebroun:

"Tak nám cenově upravili rum."

"Ježíšmarjá, a já si nenakoupil pralinky," chytá
se za hlavu Sam.

/dá se i nakreslit/

/T.Š. - tramp šibal/

tramp je duše poetická tramp je duše poetická

Ach ty konce

/autor se nepodepsal/

Zatracenej kyčel
bolesti bych křičel
ty pitomej kloube
proč mě v tobě dloube.

Ty mizerný vnitřnosti
děláte mi starosti
játra stvrdlý zduřelý
to není moc veselý.

Vlnký chladný rána
v kloubech jsou zapeána
nohy stuhlý křečí
ty se špatně léčí.

Končetiny vzravj
ty už nikdo nespraví
hekmá jako děda
bolest mi spát nedě.

Prsty se mi krouť
což máne hrozně raoutí
jen se třesu strachy
snad to nejsou šluchy.

Mám potíže s páteří
kdo mě vidí uvěří
chozím jako skrčenec
střádejte mi na věnec.

V Piešťanech se sejdem
a vzpomínat budeme
poslední si dáme spích
na bahenních koupelích.

V Džmá jsou koniny pro trampské rodiny - tedy i děti

Tak si to perdí představte, že by se jednoho dne sešla konference nebo sympozium všech trampských dětítek na téma Mikuláš. Boha jeho, to by byl prd-švin! Brněnský děčka by mluvil ve modrým balonu, bělokarpatký by říkal, že si je Mikuláš všechny fotografuje a brdětčata by prosezovale říditka pod nosa. Byl by to tlázinec a nekonec by to stejně prasklo. Vyšlo by najevo, že celá ta paráda je vlastně švindl. Už proto považuju za nutné říct dětem pravdu. Ptáte se, jak to ale těm svým zdánlivě nevinným pacholátkům vysvětlíte? Máte jim tvrdit, že toho doopravdivického Mikuláše sebili indiáni z Port-Sillu? Že ho snědl Bob Zmatkář a proto je tak tlustej? Ne, ne, ne! Musíte jim říct už konečně čistou pravdu. A jaká je ta pravda? Takováhle:

Mikuláš

/podle legend a pověstí zapsali Lufty a Cimburá/

Stalo se to dávno, předávno. Bylo to dokonce v dobách, kdy ještě nevandroval ani trampské předádek Bejpal. Bylo to někdy na začátku prosince, na Brdech v okolí Turnova.

T.O. Písečná velryba - kamarádi Mozol a Clown a jejich věkovitý šerif Hňup se arovna vraceli z velkého zimního. Mrzlo, až to kroutilo pásem u nohy, fujevice fučela a sníh sněhal. Byla už skoro tma, když kluci objevili takovej malej seňárek, tak skorát pro tři trampy. Jak už to na Brdech bývá, byl strategicky umístěnej daleko vede všech žesních cest, aby to hajnej neměl tak jednoúčuchý. "Tady se bude chalovat a knipat" rozhodl soudře sheriff. "Knipat, prosim, spacdky máne..." poznamenal teskně Mozol, "...ale v žesradlech je skorát právan, sheriffe," doplnil ho pro přasnost Clown. Dopadlo to dobře. Pajda dal a sheriff vobjevil aspoň malýho lanžejda z Hungarie. Patka chleba se taky našlo a zapíjelo se to hořkým čajem z jehličí, kterej byl dobrej jen tím, že hřál zmrzlý tělo. Posvátnej vobled týhle bídný věsele byl brzo a konce a tak se kluci vysoukali nahora na seno. "Hygiens se odkládá na neurčito - nejdřív do jara, až bude teplejc," pravil ze souhlasnjho bratení s výrazem filozofa Clown. A tak osadní mejdlo přišlo zase zkrátka. vržo a pek se křendalo vo ničen a vo všem. Venku slota, že bys třape nevynnal /netoť pak psa/ s kamarádi blančečili tonu šťastnjmu násluču, kterej je doved až na teplej koutek v seniku. A bylo jim dobře a bylo jim fajn, dokud se Mozol neplécnul do čala: "žmarjá, chlapi, dyk je dneska Mikuláš!" Clown by s Mozolem skoro rád zavzpomínal na teplej městskej domov, na dárky a na všecko co k tomu patří, ale sheriff odivičně sněkličněl. Byl to starej vlčák, kterjmu už tyhle civilizacijsní zvyklosti byly cizí. Při slově Mikuláš se domníval, že se jedná o zátať! Blouho a pracně mu osadníci vysvětlovali, že Mikuláš není nic nebezpečnjho, že je to dobrej svatej děda, co chočí a dává dárky do punčoch, co si lidi pověsej za vakno. Nevěřili. Upokojil se teprv,

když mu řekli, že chodí sám, netvrdí, že je v přesir-
le, a nosí splyvavý a tudíž ke stihání nevhodný úbor.
Pro jistotu se Hněp ještě zeptal, jestli nemá psa.
Když ho kamarádi ujistili i o tom, rozjásal se:
"Fardi, když říkáte, že je to taková sláva, tak si
myslím, že byste z toho snad mohli taky něco mít,
ne?" "A jak to chceš udělat? ty chytřej?" zeptal se
pochybovačně Honol. "No, jak? To je přece jasné!"
zadul hromovými hlasem Hněp. "Dáme si fousek se vok-
no!!!"

"To seš kvědevej, kde ho na tomhle soňárku seženeš!"
rejnul si Cloen. Sheriff se pohrdavě usmál: "Miku-
láš není blbec. Poznám se to podle popisu, kterej
ste mi dali. Rozumí improvizaci. Fousek pověsíme
na sarček! Jasný?!"

Osadníci odpověděli hurónským řevem. "Jasný! Hurá!"
"Hněp je osadní génius! Hurá! Hurá!" a podobně. A
nastalo zouvání. No, sarčku bylo, že tál snít. Tej-
den nevyšly nohy třech trampiků - to si ucpe nos i
ten nejvotrlejší čuček. A pak šupity s ponožkami na
sarček a zpátky do seníku.

Venku byla metelice a arzló, ale seno hrálo a kamará-
di pomaloučku usínali. A na dárky se těšili všichni,
nejvíce sheriff.

Ráno, sotva se probudili, s radostným křikem vyběhli
ke sarčku.

Pak se zastavili a zmlkli.

U sarčku, přímo pod prknejkou fouseklena, ležel Miku-
láš. Úplně mrtvej.....

Slon v fackvičkách

Punta

Madam, vy se mi líbíte	Snad se váš manžel nevrátí
váš nezájem mi duši béře	snad neschoval se v květi-
tak cudně oči klopíte	náši
mě stě už více citá béře	Madam, proč jen se zlobíte
Poděpřete mne v návratí	proč spiláte mi dravých
Jediné vaše slůvko stáčí!	klacků?
Juž city mě jsou ubité!	/Neměla jste mi dáti facku/

Blbneme

Johny

Blbneme tu a tam
blbneme na kvadrát
blbneme ty i já
blbneme akorát

Blbneme v úsvitu
blbneme za noci
blbneme na lukách
blbneme za pecí

Blbneme trochu moc
blbneme i málo
blbneme pomalu
blbneme o závod

Blbneme na mozek
blbneme na hlavu
blbneme pro radost
blbneme pro slávu

Blbneme za ticha
blbneme z rozhlasu
blbneme po pívě
blbneme po masu

Blbneme z civilů
blbneme z vojáků
blbneme po čočce
blbneme po máku

Blbneme ve dvanáct
blbneme i v jednu
blbneme na podzim
blbneme x po lednu

Blbneme hlasitě
blbneme potichu
blbneme nevinně
blbneme po hříchů

Blbneme v čeeser
blbneme v cizině
blbneme každěj sám
blbneme v rodině

Blbnou i pánové
blbnou i dámy
všem chytřejm vyzkoujen:
Blbněte s námi!

Ta naše zem...

Johny

Ta naše zem je krásná. Tak krásná. A slunce
Vzduch tak opojně voní to je prostě zlaté
A ptáčkové naladili Ne, opravdu, nic se mi
k takovému krásnému nezás.
koncertu. To všecko, všecičko,
A nebe je nádherně modré, vidím, cítím, všechuji,
jak jen ono umí být. vnímám všemi smysly.

To všechno - mě ruší
když se mi po ránu
ještě nechce ze spánku.

Velká mlata na Bíledně v roce šestnáct kil dvacet

došla Tapi - Brdo
překlad - tamtéž

V Česku po zřetření Žanka Husovýho bylo všechno zkrénovaný. Proti sobě byli na jedné straně Jezoviti a jejich kamoši a na druhé straně ti, co vařili Žankovy války. Mezi něma byla furt mela a jedná kamoše Jezovitů Martinica, Slavaty a Fabricia ausmachtovali z fenstru aus. Voni byli v laufu, padli jen do sraček, votřepali se a mazali s vankem do Vídna. Tenkrát to šlo ešte bez pasových fligen. A tím to vlastně všechno začalo. Jezoviti dostali kopny z Česka, všechny love jim lapli, kirchy vyčórovali. Ale při nich byl nové king Ferda II. Ten se chystal poslat vojska do Česka. Sám ale nebyl pako, a vojskem nešel, házel sicnu doma a šušku do bedny. Ze sebe tam poslal Rudy Maxmiliánovýho. Ruda hopl do panciřa pro lovíře a táhl do mlaty. Jeho vojci měli brnění répaný u Kruppa, khány, halapartny, šavle ze Solingenu. Na šlajznu seob táhli dobré bavorské hrnek na válcování Mařeny Bolavý. Proti nim se chystaly vojska Česka, Moravských štatů a fářeři z Párikášova. Fářeři měli hajtry vohňový na škrambále každé řídítka tuhý jak kartáče na šuflists ale fedry z mlaty mívali betálný. Naši vojci měli vercajk na mlatu ze Sandriku Vyškov, byla to měkota, že se s tím ani rozvařený krumple nedaly krájet, na šlajznu měli strohála, rauchna levá, akrobatická. Dobré hrnek Pizeň, Smichov a brněnská cénka byly po žných vyblózovaný. A tať vojci vobó stran do sebe vliřli za poledna na Bíledně u Práglu. Ze startu mlata vypadala na plichtu. Ale Ruda Maxmiliánův byl kochmen a vytáhl z flétay chytró válku. Vliřl na českó stranu která byla na levým fliglu, vo keré věděl, že je tam samé juhan a battles s dlóněma harisonama, sebrané z malostranských paliren sř křfců. Věděl vo nich, že na mlatu nésó vysazení, spíš blížunk, válce a samo diskotéku. A hned je hnal aus. Nejlip se mleli moravští štatlaři. Mezi nima byli kosi z Oltecu a Majlontu, co v mlatach házeli domovnicu. Ale měli brnění z šufánkové oceli a grimle kerý do nich Rudovi vojci stříleli ze šprná, dělali v nich pěkný lochny. Mezi

fárery z Paprikášova kteří byli na pravém flíglu,
nechal Ruda hodit pás smradlavých hrnců. Těm se za-
čaly plašit hajtry a voni zahlí ešče než mlata za-
čala, a tak Ruda byl v goldně a ve dvě odpoledne
byla Bílenda jeho. Pak táhl do Fráglu, tam knajpy
zahamovaný, ale Rudovi vojeli si je votevřeli hala-
partnana a bez brénování dali hubém, co jim patří.
Cháčky, válců, kó, račmený a goldny, keró votožili
vyjeveném, pražském štatlařům, měli mraky, tak už
to po každé mlata bévá.
A vot té doby je to v Česku levý na ultimo valát.

Dukátové buchtičky

off Piffík

Odpoledne pro Bobše rozhod jsem se néhle s milou
vytvořiti večeri nevšední, jež by potěšila jeho
duši milou.

Pachtice se nad kuchařkou naší vesnice
rozhod jsem se bleskurychle:
upeču já buchtičky, upeču je rychle
stačí dělat z těstička válečky a krychle
S elánem a kuráží odpoledne vyrážím doma do vařenky
bych použil cukřenky, mouky ba i kořenky
Trochu tuku taky /jakýpak s tím fraky/
Plácal já jsem těstičko pro synovo těličko
Můj zrak záhy kyne, když už keyda kyne
Žena Lena pokynem řídí práci, tlapy ne
Kdo to zbožne, zahyne
Ručka ručku hodin mine, peču buchtu, keyda kyne
Náhle chvílka děsu, běsu - připálený krém
doprovodil sten
Záhy přepekla se buchtu v troubě, jinou nepeču
Buchty sou svině a já tu vzteky teču
Jen ten kdo kda keydu s uhlem večeril
jen ten by toku sraček uvěřil

duben 78

věnováno dukátovým buchtič-
kám

Text kterej nikde neseženete text kterej nikde ne

Soudružka trafikantka Marta

T.Š. Sam /Aus/

1/ Balil jsem Tarase
v boudě na terase
bylo mi z něj na blití
Vzpomínka na Martu
a na vonnou Spartu
za osrdí mě chytí

V papírku to hnusně praskalo
a mně se po Spartách stejaskalo
tenhle Taras hnusnej
vůbec není vkusnej
k zoufalství mě přinutí.

Rf/ Jo, Sparta je Sparta
Sparty má jenom Marta
a tam kde Marta je i Sparta je
Pro Martu za Spartu
kluk zradí ba i partu
a za cigaretku hned roztaje
Když někdo šilká po Martě
je celá parta na vartě
protože
Sparta je Sparts
Sparty má jenom Marta
a kde je Martička je jich krabička

2/ Já miluju Martu
když má Spertu na rtu
elegantně dýmá si
Já miluju Martu
pro jedinou Spartu
za každýho počasí.

Volám na ní Marti, poď ty sem
bafneme si Spartu pod tisem
odmítavě hekla
vyfoukla a řekla
nejdřív kilo dopisem

/Buldokovi xvátku. Z repertoiru orch. Australia/

Přihláška a žádost
k povolení trampování

Jméno a příjmení
Přezdívka Osada
Povolání Rydliště
Základní campy
Trampuji od roku
Přivedl mne k tomu
Trampuji proč
.....
Můj poměr k **SOB**
.....

Jsem ochoten odpracovat:

Při úpravě lesahodin
Při značkování cesthodin
Při požární ochraněhodin
Při pomoci myslivcůmhodin
Při pomoci rybářůmhodin
Při výchově kádrůhodin
Mimo oblasthodin
Můj závazek k 57. výročí trampingu
....., .hodin

Razítka a povolení od: VB a SNE /bezúhonnost/,
nár. výboru, polesí, mysliv. svazu, požárníků,
lékaře, turist. oddílu, Státní ochrany přírody,
rodičů a manžela /-ky/ račte doplnit na druhou
stranu.

Vyplněnou žádost zašlete na KJV, kde bude zamítnuta.

O B C H O D N Í

D Ů M

P R I O R

Kamarád Sam Indián právě dostavěl dům a pořádal tramskou kolaudaci. Od zítřka prý začne stavět nový /dům/.

Kamarád Pospa Wakan šerif veliký zahájil letošní volební kampaň na funkci šerifa T.O. Fort-Sill. Kandidáti jsou dva - Pospa a Wakan. Jak dopadnou volby, netuší ani stovky novinářů z celého světa a okolí, kteří na kampaň přijeli z okolí.

Kamarád /ka/ Moucha očekává narození svého jedenáctého syna pro založení Fort-Sill dívčí lacrosse teamu.

Kamarád King Ponka vyhledal v blízkých Jeseníkách camp pro další ohně osady.

Kamarád Šotek se rozhodl opět pravidelně jezdit. Shání provaz, na němž bude vodit svou nepočetnou rodinu za sebou lesama.

Kamarád Šklebeďour se podrobuje plastické operaci a vyhlašuje konkurs na své nové jméno.

Kamarád Činúk pořádal na hradě Kost první slezinu sebe a svých synů. Z Kostí jsou Trosky.

Tento makacín byl vydán jako zvláštní číslo vydavatelství Dýmu k 6. ohni Fort-Sillu.

Za překlepy může Jáchym a Máslo.

